Ч. 105. Четвер 13 (26 мая) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і адміністрация: улиця Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукаписи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавемана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Делеґаций. — Промова ґр. Ґолуховского а Туреччина і Росия. — Справа роздору межи Ватиканом а Франциєю. — Росийско-японьска війна.)

Нині, в середу відбуває ся засїдане буджетової комісиї австрийскої Делеґациї, на котрім будуть голосувати над справою надзвичайних кредитів, жаданих для войска і воєнної маринарки і над способом утвореня з них фонду. Міністер фінансів др. Бем дасть насамперед забезпечене що до форми покритя сего кредиту а відтак і в тім напрямі, що той кредит буде в конституцийній дорозї зажаданий і від парляменту. Скоро лиш відбуде ся голосоване, розпічнуть ся повні засїданя Делеґаций. Найблизше засїдане австрийскої Делеґациї відбуде ся в пятницю дня 27 с. м. Дня 3 і 4 червня буде Цїсар гостити у себе членів Делеґаций а мабуть найдальше дня 6 червня наступить закрите сесиї Делеґаций.

Острий тон промови ґр. Ґолуховского в тім уступі, в котрім він говорив про відносини в Македонії та про успіх намірено́ї реформи, мусїв кождому навіть звичайному чоловікови, що не конче розуміє ся на політицї, впасти в очи. Як би то не Туреччина, але якась инша держава, то такий тон міг би мати небезпечні наслїдки, але що то стрітило Туреччину, то все закінчить ся очевидно лиш на демонстрациї. З Константинополя доносять іменно, що султан зараз, коли довідав ся о промові ґр. Ґолуховского, скликав раду міністрів, котра ухвалила не розпускати войска змобілїзованого в Македонії, як то первістно було постановлено. Декотрі віденьскі ґазети доказують длятого, що промова ґр. Ґолуховского осягнула як раз противне того, чого він бажав, бо замість налякати Туреччину і зробити єї податливійшою, викликала єї недовірчивість і осторожність. Тоті ґазети дивують ся, длячого ґр. Ґолуховский виступив так остро против Туреччини, коли австрийска політика не виступає, анї не має наміру виступати аґресивно на Балканї. Відповідь на то знаходить ся в „Köln. Ztg.“, з котрої виходить, що ґр. Ґолуховский хотів вгодити Росиї. До згаданої ґазети доносять з Петербурга, що публичне мнїне в Росиї стало в послїдних часах дуже недовіряти австро-угорскій монархії в справах балканьских, а промова ґр. Ґолуховского усунула то недовірє. Тепер вже й росийска праса годить ся з верховодячими кругами і каже, що погляди ґр. Ґолуховского на положене в Македонії годять ся взагалї з поглядами росийскої дипльоматиї. Отже тепер нема вже нїякого сумнїву о згіднім поступованю обох держав, а остре напімнене ґр. Ґолуховского під адресою Туреччини висказує виразно волю обох союзних тайних держав, що піддержують дїло реформи в Македонії.

Чи амбасадор Нїсар або взагалї який францускин амбасадор верне назад на посаду при Ватиканї? — Отсе питанє, котре нинї інтересує немало майже весь полїтичний сьвіт европейский. Коли би не вернув, коли би взагалї знесено амбасаду при Ватиканї, то Франция яко держава відорвала би ся від верховної власти папи на поли церковнім а француске правительство мусїло би зречи ся тих прав і привилеїв, які переймило в Римі в спадщинї по француских королях, котрі мали н. пр. почетне право уживати титулу і імени першого крилошанина лятераньскої базилїки. Права, які они мали з того титулу, виконували завсїгди їх посли і амбасадори. Отже цїкава річ, що тепер буде. „Temps“, як здає ся, в інспірованій через міністерство справ заграничних статиї доказує, що зірване дипльоматичних зносин з Ватиканом не мусить зараз мати в своїх наслїдках знесенє француской амбасади при Ватиканї. Погляд сей потверджує й та обставина, що до Риму виїхав вже радник посольства Навен, котрий перебував в Парижи на урльопі, щоби там обняти веденє дїл амбасади.

9)

Японїя і Японцї.

(Після дра Коха, Майшке-Сміта, Гірна і др. зладив — К. Вербин).

(Дальше).

То, що ми зразу взяли за сьвятиню, то лиш, як вже сказано, ніби коритар, якийсь величавий присїнок від справдешної сьвятинї. З него сходимо стежкою по каміню в долину, виходимо відтак невеликими сходами на гору, ту спочиваємо на хвильку і входимо до дійстної сьвятинї. Ступаємо по мягоньких мов би мох марах, що вкривають цїлий поміст сьвятинї, до котрої доходить лиш слабе сьвітло, що викликує в нїй якийсь торжественний сумрак. Зверхнє богатство, що в першій хвили робить так величезне вражінє на зрителя, єсть лиш, так сказати би, вступом до плїняючої пишноти в серединї. Золотий лякер і бронз вкривають стелю і стїни такою масою прикрас, що здає ся, як би они тут на сьвятини виростали так само природно, як всїлякі чіпні ростини на деревах в пралїсї.

Мимо волї спитає кождий, яка віра у тих людий, що ставлять так величаві сьвятинї. Хибно було би думати, що Японцї, навіть і простий нарід, мимо того що мають всїляких божків, суть поганами з звичайнім понятю сего слова. Найдавнїйша, первістна віра Японців, котру іcповідують найширші маси японьского народу, то віра ш і н т о, котра сполучає в собі віру в єдиного невидимого бога і віддаванє божої чести всему тому, що уважає ся за вплив того божого єства. Японець не запускає ся в глубоке розбиранє того, що для чоловіка єсть непонятним і попри зверхну форму віри ставить моральну науку. Першою і головною основою науки віри шінто єсть чистота душі і тїла та цїлого поступованя в житю. Віра шінто не знає нїяких божків і під сим взглядом не єсть поганьска. В єї сьвятинях, званих „мія“ нема нїяких божків. Тоті сьвятинї суть звичайні деревляні будинки, криті соломою а головним знарядом релїґійним в них єсть гладонько виполїроване кругле металеве зеркальце „каґамі“, ніби знак того, що чоловік повинен видїти в своїй души й в цїлім своїм житю таку чистоту, як видить в зеркалї на собі.

Іcповідники віри шінто віддають божу честь небу і сонцю та другим тїлам небесним і силам природи яко впливам божого єства, але не уважають їх за богів. Найбільшу честь віддають они сонцю, котре длятого видніє ся і на японьских воєнних прапорах і корабельних стягах. На сих послїдних видко серед білого поля червоний круг сонця, від котрого аж до берегів хоругви іде 16 червоних смуг ніби проміне сонця. Так само віддають божу честь також і духам померших людий, званим „камі“, котрі заслужили ся чимсь для вітчини або котрі відзначали ся за житя великими чеснотами. В Токіо н. пр. знаходить ся в парку Шібо 47 могил т. зв. Ронїнів, народних героїв, котрим нарід японьский віддає божу честь за їх вірність і відвагу, з якою станули в обороні чести свого пана. То дїяло ся ще під конець 18-го столїтя. Якийсь могучий даіміо (давний князь) став ся причиною смерти їх пана а они тодї змовили ся і убили єго; за то мусїли собі один по другім зробити гарікірі. На їх могилах межи старими деревами стоїть тепер 47 звичайних обелїсків, а нарід що року приходить цїлими масами на їх могили і віддаючи честь духам померших складає на них множество цьвітів.

Із сего віддаваня чести духам померших вийшов культ предків, котрий впливає глубоко на цїле родинне житє Японців. Дїти люблять, шанують і поважають своїх родителїв і стають їх підпорою в старости, бо віра їх наказує їм віддавати родителям як найбільшу честь. Они й по смерти не забувають про них, бо вірять в то, що ще й поза гробом єсть якась звязь межи ними а їх родителями. Родителї знов стараються своїм примірним житєм заслужити собі на то, щоби їх потомки нїколи на них не забували. Сей культ предків і взагалї духів померших єсть також причиною, задля котрої кождий Японець готов охотно віддати своє житє для добра своєї родини і свого народу; він певний того, що тодї стане ся героєм, про котрого родина і нарід нїколи не забуде.

Віра шінто має свій вироблений обряд а єї духовники підчас богослуженя убирають єврейску одежу: впрочім їх ноша єсть така сама, як у других Японців. Декотрі з їх сьвятинь, як н. пр. сьвятиня в Ізе на острові Нїпон, мають таку славу, що до них приходять

З поля росийско японьскої війни нема ніяких важнїйших вістий. З росийскої сторони надходять лиш рапорти про поменші стички росийских войск з японьскими та про рухи сих послідних а з японьскої сторони майже нема зовсім ніякнх вістий. Характеристична вість розійшла ся з Петербурга. В Кронштадї коло Петербурга лагодять новий корабель военний, панцирник „Орель", аж нараз він зачав потапати. Що стало ся? Новий корабель тоне! Говорено, що дуже дрантива робота і корабель розлазить ся; дехто доказував, що чиясь злобна рука провертїла дїри в корабли, аж остаточно урядово розіслано вість, що отвори на корабельні шруби не були достаточно замкнені і вода наплила через них і корабель став потапати. Поправдї чиясь злобна рука умисно отворила ті отвори і корабель був би затонув, як би не то, що місце, де він стояв, було занадто мілке. Порту военного в Кронштадї стережуть тепер дуже строго.

Новинки.

Львів дня 25-го мая 1904.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий повернув до Львова.

— **З перемискої епархії.** Відпустку для поратованя здоровля одержали оо.: Ілярий Подолиньский, Іван Яворский, Іван Петрик, Йосиф Рейтнерович на 6 тижнїв, Алексей Івасїівка на 4 тижні, Лев Щавиньский на 2 місяці, Іван Литиньский на 2 місяці, Теодор Сапрун на 4 тижні, Данило Лепкий, Іван Мельник, Александер Стрyсевич на 8 тижнїв. — Завідательство парохії в Ляшках гостинних одержав о. Йосиф Тихович. — М. деканом балигородским именований Павло Стукач. — Увільнене від іспиту конкурсового одержали оо.: Дмитро Ухнят парох в Майданї, Володимир Поляньский парох в Терепчи, Алексей Лебедович парох в Монастири, Лев Бірецкий пресвитер епархії перемискої одержав відпустку із звязи канонїчної тут. епархії на епархію станиславівску. — Правительство продовжило дотацию з фонда рел. на дальший оден рік для сотрудників в Никловичах, Ваневі, Биличи дїльнім, Гусакові і Ходновичах.

— **Відзначенє.** Референт галицких справ віроісповідних для рим.- і греко-кат. обряду в Мінїстерстві віроісповідань і просьвіти, радник секцийний Єроним Келлер одержав від сьв. Огця командорский хрест ордера Григория.

— **Новий уряд почтовий.** З днем 1 червня с. р. війде в житє уряд почтовий в Менцинї великій, горлицкого повіта з звичайним обсягом дїяльности і назвою Менцина велика. Округ доручень того нового уряду почтового буде становити громада Менцина велика, а замісцевий громада Менцина мала.

— **Нові історичні документи**. Важне відкрите зроблено в пивници лятераньскої палати в Римі. Именно відкрито там замуровані зелїзні двері, а коли їх виважено, найдено величезні паки рукописий і документів великої вартости для істориків. Опісля показало ся, що се є тайний архів папи Пія IX., котрий велїв его закопати в тім місци підчас нападу Ґарібальдців в 1870 роцї. Віднайдений архів перенесено до ватиканьскої біблїотеки.

— **Нагла смерть.** Передвчера вечером помер нагле в зелїзничім вагонї на головнім двірци у Львові Герш Ґрінер з Олепич, котрий прибув до Львова по лїкарску пораду. Трупа відставлено до трупарнї судової медицини.

— **Крадїж в королївскій біблїотецї.** З Брукселї доносять, що в тамошній королївскій біблїотецї викрито крадїж цїнних книжок, ведену вже від року. Заряд біблїотеки повідомили о крадежи антикварі з Монахова. Виновника доси не вислїджено.

— **Утеча вязнїв.** З Перемишля доносять до одної з львівских часописий, що з вязницї тамошного суду окружного утїкло оногди 5 мужчин і 3 женщин. Між збігцями мае бути також міщанин Кебузиньский, против котрого мала відбути ся дня 8 червня с. р. розправа перед трибуналом суду присяжних о злочин скритоубийчого убийства, якого допустив ся в осени минувшого року на різнику Струшкевичу.

— **За обманьство.** Львівска полїция арештувала оногди Франца Пнячка або Калиновского, бувшого асекурацийного урядника, підозріного о обманьства з шляхотскими документами. Пнячек відсидїв недавно довшу кару за дефравдацию на шкоду товариства асекурацийного.

— **Цигани конокради** З Устрік долїшних пишуть: Дня 15 с. м. придержано в околици Ярослава ватагу циганів, зложену з 11 мужчин, 12 жінок і 26 дїтий, 9 возів і 30 коний. Ту ватагу, підозріну о крадїж коний, доставлено до Устрік дол., де відобрано їм 10 коний, походячих рішучо з крадежи, а звідси відставлено волоцюгів з 9 возами і 20 кіньми до Сянока Конї покрадені у всхідній Галичинї, в сторонах від Тернополя до Перемишля, а пошкодовані можуть їх оглядати кождої хвилї в Устріках дол., зголосивши ся в місцевім судї.

— **Обікража церкви.** В Стрілисках нових, бобрецкого повіта, обікрали злодії церков. Забрали зі скарбонки, яку на борзї могли розбити, около 50 корон. З річий нїчого не рушали. В роботї перешкодили їм церковні сторожі, що вернули случайно скорше з дому, куди віддалились за якоюсь орудкою. Злодії користаючи з їх неприсутности, виважили дубові двері сильно оковані, а до виважуваня ужили грубого бальки дубового. То вже другий случай обікражі тої церкви.

— **Градова туча.** В Бібрцї (під Львовом) і в сусїдних селах, положених на полудне, лютилась сильна буря з градом минувшого тиждня в середу. Вуря надійшла від західної сторони. Серед сильного дощу посипав ся град, що своєю величиною доходив волоских оріхів. Найбільші шкоди заподїяла буря в селї Суходолї. Град побив там велику скількість дробу, особливо гусий і качок, які захопив на пасовиску і понищив засїви. То, що могло остатись перед градом, знищила дощева вода. Она позносила зі всїх горбків забрану землю разом з засадженими бараболями і зеленим, озимим збіжем. Сею землею засипані долини з травою. Се-

---

що дня тисячі людий з ріжних сторін краю. Від коли в Японії заведено теперішний лад, значить ся від 1868 р., віра шінто стала державною, а то длятого, що предок теперішного цїсаря Тонно уважає ся за походячого від бога і єму віддають божу честь. Се не значить однакож, мов би віра шінто була державною в тім значіню, як давнійше бувало в Европі, значить ся, щоби лиш она одна мала першеньство і найбільше право перед всїма иньшими. Духовна власть ереїв сеї віри переходить в спадщинї з батька на сина і длятого ереї віри шінто уважають ся за далеко більше образованих як ереї віри Будги. Віра шінто мала в 1900 роцї 194.242 сьвятинь і 14 717 духовників.

Крім віри шінто єсть в Японії ще й віра Будги або будгізм, котрий около шестого столїтя перейшов до Японії через Корею з Хіни. Будгізм, котрий по японьски зве ся „буцудо" або „дорога від Будги", змішав ся по части з вірою шінто, приніс Японцям множество всїляких божків а з ними також і хіньску культуру і через то набрав був великого значіня. Правительство японьске зразу піддержувало будгізм, відтак стало виступати против него, а наконець в 1623 р. став будгізм державною вірою в Японії і набрав через то великого впливу; але такого значіня в народї як віра шінто не мав він нїколи та й доси не має. Осередком будгайскої віри єсть Кіото. Найважнїйші боги сеї віри то Аміда (Будга), Кваннон, богиня милосердия, Іце божок дїтий. Будгісти позаводили богато сьвятинь і монастирів і розбогатїли дуже. Коли японьске правительство в 1868 р. установило шінто державною вірою, позабирало великі майна будгійских сьвятинь і монастирів, із самих сьвятинь Будги поробило сьвятинї шінто, статуи Будги казало повиносити на високі гори, а замість них позаводило „каґамі" і „ґогеї" (вязанки пасочків білого паперу, що мають служити за символ чистоти душі і тїла). Мимо того будгізм удержує си й до нинї та стоїть на рівні з вірою шінто. Ісповідники шінто ідуть так само охотно молити ся до будгайских сьвятинь, як і будгісти до сьвятинь шінто.

Єсть в Японії ще й трета віра а то віра або лїпше сказавши моральна наука Конфуция, по японьски Джудо, котрої однакож придержує ся лиш дуже мало людий, именно же лиш учені і високо образовані люди. Ся віра має лиш кілька сьвятинь в краю.

Християньство в Японії зачали були ширити Єзуіти ще в 1549 р. і оно зачало було дуже борзо розвивати ся особливо в полудневих сторонах краю, але єго спинило відтак гоненє християн в 1614 р. В 1638 р. заказано в Японії під карою смерти приймати християньство. Від половини минувшого столїтя почало християньство ширити ся в Японії знову дуже скоро і нинї єсть там всїх християн всїляких обрядів звиш 150.000 а між тим около 45.000 католиків і около 20.000 православних, що приймили свою віру від росийскої церкви і дістали з Росиї свого епіскопа. Перший переклад біблії на японьску мову появив ся в 1887 р. Відколи в Японії заведено конституцию, признано свободу віри всїм ісповіданям. Від того часу підносять ся в Японії що раз частійше голоси за тим, щоби Японцї приняли християньство, а навіть в послїдних днях наспіла була з Токіо вість, що там піднесено гадку, щоби Японцї приняли християньство після ісповіданя анґлїйскої церкви яко посередного межи всїма християньскими ісповіданями.

Японцї молять ся всїляко до своїх богів. В парку Сімля в Токіо н. пр. стоїть перед якимсь божком деревляна, може на 3 метри довга і так само широка скриня вкрита деревляною решіткою, перед котрою Японцї, именно же женщини люблять молити ся. Насамперед кидають до скринї кілька монет а відтак молять ся, замкнувши очи і зложивши руки. Инші старають ся насамперед звернути увагу божка на себе і бють у великий „ґонґ" та привязують свої молитви виписані на малих кусниках паперу до деревляної огорожі.

Иншии дуже улюблений спосіб єсть слїдуючий: паперець, на котрім виписана молитва, насамперед пожують і так зроблять з него кульочку а відтак кидають нею до божка; коли кульочка прилипне, то вірять, що божок вислухав молитву, коли же відпаде, то нї. Божки бувають иноді цїлі обліплені тими кульочками а земля засипана ними довкола. — Я — каже Майшке Сміт — видів також божка, що єсть покровителем бігачів; до него молять ся майже лиш самі тоті люди, що возять на рікшаві. Дуже часто приносять єму на жертву сандали, часом навіть величезних розмірів; я видів і такі, що були безперечно на метер довгі. Тоті виплїтані з солом сандали суть незвичайно практичні і надають ся знаменито до ходу по скалистих дорогах; они дуже дешеві, але не видержать довше як один день. Та не лиш люди, але й — конї носять малі соломяні черевики, а то таки конче потреба, бо по гористих стежках конї дуже би совгали ся. Розуміє ся що такі черевики у коня не видержать довго, що найбільше годину. Длятого хто вибирає ся кіньми в дорогу, бере на запас більше число таких черевиків. Люди так вже тут на тім знають ся, кілько потреба таких черевиків, що після того, кілько їх кінь зідре, рахують навіть малї дороги.

* * *

Подорож по Японії єсть незвичайно вигідна; найважнїйші суть сполучені зелїзницями, уладженим зовсім на европейский лад а вози в них без виїмки мають всїлякі вигоди. В декотрих суть навіть столички зі всїма приборами, яких потреба, щоби зробити собі чай; чужинцї, що правда, не надуживають сеї вигоди. В хіньскім чаю, приладженім на хіньский лад, можна дуже борзо засмакувати, але до

ляни в наслідок того нещастя мусять другий раз орати і сіяти збіже і садити бараболї.

— Загальні збори Товариства „Просьвіта“ відбули ся в понедїлок в салї „Ґвязди“ при численній участи членів. Прибуло около 600 участников з всїх повітів всхідної Галичини. Переважали селяни, однак було много сьвященників і сьвітскої інтеліґенциї і значне число пань. Перед зборами відбуло ся богослуженє в семинарийскій церкві, на котрім співав хор питомців. Збори отворив і проводив нарадам голова Товариства, пос. Романчук. секретарювали пп. Дудиньский і Р. Гординьский. По привітній промові п. Романчука забрав голос др. Загайкевич і в заступстві др. Костя Левицкого здавав звіт з дїяльности „Просьвіти“ за час від 1. січня 1902 р. до 31. грудня 1903 р. Від читаня звіту звільнено его, позаяк присутні одержали друкований звіт перед зборами. Відтак пос. Романчук подав ще кілька пояснень до звіту зі своєї сторони, головно щодо числа членів читалень та філій товариства. Проф. Огоновский здав відтак касовий звіт, а контрольна комисия устами проф. Шухевича заявила, що переглянувши книги, найшла все в порядку і тому вносить на ухваленє абсолюториї уступаючому Видїлови. Почім зачала ся дискусия. По переведеній дискусиї над звітом і інтерпеляциях і внесенях членів приступили збори е дневного порядку до вибору Головного виділу, якого головою вибрано через акламацию пос. Романчука, а видїловими пп.: Володимира Загайкевича, адвок. кандидата; Андрія Корнеллю, надінжінера Видїлу краевого; др. Михайла Коцюбу, проф. учит. семинариї; др. Костя Левицкого, адвоката; о. Теодозия Лежогубского, катехита; Петра Огоновского, проф. ґімназ.; Костя Паньківского, директора „Краевого Скюза кред.“; Тита Ревавовича, радника суду; др. Кирила Студиньского, проф. універс.; о. Олекс. Темницкого, пароха; Івана Чернявского, секретаря суду; Івана Ярмовича, студ. прав. Заступниками видїлових вибрані: Василь Білецкий, проф. ґімназ.; Григ. Грозик, урядн. „Тов. кред. урядн. і сьвящ.“; Стефан Витницкий, студент прав: о. Василь Лиско, катехит; Лев Сеник, студент інжинериї і Петро Гриньовский, учитель школи вправ. До контрольної комисиї вибрано пп.: Олекс. Сероїчковского, Ст. Угрина і Миколу Заячківского. Збори закінчили ся по годинї 6 ій перед вечером.

† Помер др. Лев Цифрович, професор і секретар унїверситету в Кракові, в 60-тім році житя.

Господарство, промисл і торговля

— Цїна збіжа у Львові дня 24 мая: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·60 до 8·75; жито 6·30 до 6·50; овес 5·50 до 5·75; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 5·50 до 6·50; ріпак 9·20 до 9·40; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 7·50 до 10·—; вика 5·25 до 5·75; бобик 5·75 до 6·25; гречка 6·75 до 8·—; кукурудза стара 6·10 до 6·30; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 50·— до 75·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 24·— до 28·—.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 25 мая. Турецкий амбасадор заявив, що чутка, мовби правительство турецке замовило в Арґентинї воєнні кораблї в цїли підпираня Росиї у війнї з Японією, єсть зовсім видумана. Туреччина держить ся строгої неутральности.

Білград 25 мая. Розійшла ся чутка, що небавком має зібрати ся скупштина на надзвичайну сесию, котра стоїть в звязи з коронацию короля.

Льондон 25 мая. „Daily Express“ доносить з Кольомбо, що др. Кастеллянї каже, що він відкрив бациля десентериї.

Льондон, 25 мая. „Daily Telegraph“ доносить з Ночвану під вчерашнею датою: Японьскі операциї на суши против Порт Артура мають доси мало успіху. Ґенерали Штессель і Фок роблять безнастанно дуже зручні атаки на Японцїв, котрі держать ся дуже хоробро. В послїдних днях згинуло кілька сот Японцїв.

Берлин 25 мая. Ґен. Куропаткін заложив свою головну кватиру в Харбінї. Войска концентрують ся коло Ляоян.

Кольонїя 25 мая. Köln. Ztg. доносить, що по затоненю двох японьских кружляків фльота японьска перестала остріловати Порт Артур.

Париж 25 мая. Рада міністрів ухвалила відкликати на завсїгди свого амбасадора при Ватиканї.

Іркутск 25 мая. На озері байкалскім пустилась крига.

Софія 25 мая. Кажуть, що кн. Фердинанд обіцяв ся відвідати султана під услівем, коли він забезпечить Македонцям нові права автономічні на поли церковнім.

японьского чаю не можна рішучо навикнути. Японьский чай то якась жовто зеленава вода, котра запахом нагадує дуже воду з риб або мидлиие

Там, де нема зелїзниць, їде ся, коли дорога добра, рікшавом а в противнім случаю уживає ся носилки, виплетеної з трощі і приміщеної на чотирох бамбусових дручках, котру несуть чотири двиґарі. Тота носилка єсть зовсім отверта, а що двиґарі біжать борзо і дручки угинають ся, то носилка заєдно гойдає ся. Але до того навикає ся борзо, а що сидить ся високо, то підчас такої подорожі має ся завсїгди красний вид довкола.

Ось ми вже й в Міяношіта, дуже хороший місцевости Японії, знаній із своїх горячих жерел і вулькану, котрий Японцї справедливо називають „великим пеклом“. Тут заїзджаємо до готелю, що єсть власностию одного Японця, а котрий своїми вигодами перевисшає без сумніву всї инші, в яких я доси мешкав. Та й кождий, хто тут був, хвалить собі сей готель. Чи то задля его хорошого положеня? — він стоїть у висотї тисяч стіп понад морем — чи то може задля его прекрасної окрестности, тих чудово красних гір і того множества водоспадів, котрих шум як день так ніч чути в готелю?.... А може то він так подобає ся задля тих миленьких „нїсау“ (служниць), що тут нам житє так приязним роблять? То одно річ певна, що анї в Індиї, анї в Хінї так добре і так борзо мене не обслугували як тут в Міяношіті. Підчас обіду чи вечері або снїданку не потребуємо анї хвилинки на щось чекати, нїсау відгадують нам таки ніби з очий наші бажаня. Ледви що я потиснув на головку від електричного дзвінка, як вже й стоїть передо мною одна з тих нїсау та усьміхає ся миленько, як звичайно, а тоті дївчата, що не лякають ся нїякого труду, нїякої роботи, виконують всяке порученє з однаковою ввічливостию і услужностию. Імена тих дївчат дуже поетичні; одна з них називає ся Кіку (золотоцьвіт), друга Омадзу (ялинка), трета Так (водоспад), четверта Таке (бамбус) і т. д.

Саме перед моїми вікнами спадає вода із скали в долину і я так увик був до того задумчивого шуму, що менї якось дивно і маркотно стало, коли нараз вода перестала шуміти. Я задзвонив зараз і за малесеньку хвилинку вбігла до мене моя нїсау а я чим скорше спитав еї: Що то стало ся? Чи то може не знак недалекого землетрясеня? і т. д. Менї бачите наговорили, що перед таким з'явищем природи висихають нагло всї жерела. Моя нїсау зараз мене успокоїла, розповівши менї, що воду спускають що вечера в инший канал, щоби она обертала турбіну, за помочию котрої осьвітлюють електричним сьвітлом цїлий готель і часть села.

Який же то дивний край тота Японія! — европейска цивілїзация не розширила ся там поволи, але так сказати би напала Японцїв зовсїм нагло. Від коптячої сьвічки до електричного сьвітла, від лука і панцира до репетієрового карабіна, заосмотреного найновійшими улїпшенями і до зовсїм европейских уніформів: то справдї великаньскі кроки, котрі, можна сьміло сказати, стоять одинокі без приміру в історії культури.

Горячу воду, що шумлячи і булькотячи вибігає з множества жерел, розпроваджують за помочию бамбусових рур по цїлім готелю і до публичних заведень купелевих.

(Дальше буде).

НАДІСЛАНЕ.

Поїзди льокальні

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·46, 8·05 рано, 12·39, 3·00 і 4·30 по полудни, 6·00, 8·04 і 9·12 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 7·10 рано, 9·30 і 11·45 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·17 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Жовкви** 11·10 вечером (що недїлї).

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клґр. лиш 6 корон franco. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Газети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришене заресстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5^1/_2$% і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за поруку 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 в 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Аптика в Королївцї В. АЛЄРГАНДА

поручає

АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зїля ті, витворювані з найлїпших ростин альпейских, переважають всї до тепер уживані зїля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зїль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пе ся в літнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Дуже величавий **образ комнатний** представляючий **„ПРИЧАСТЄ“** мальований артистом Єзерским в природних красках. Величина образа 55×65 цтм. Набути можна у **Антона Хойнацкого** Львів, ул. Руска ч. 3.

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Ообразкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цїлком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. А. Кельнер**: Коротка історня педаґоґії 60 с. *Китиця желань 2. розширене видане 40 с. *Читанка ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий***: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич***: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко***: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлій Верне***: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олімпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **С. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки**: Кова дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Касемові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покараня Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до біблїотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Науковогс Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).